

Правила на святыи помѣстныи Со- боръ кой то е былъ въ Лаудакіа.

Правило еі. Безъ малы ризицы (а) никой да се не воскачи на амвонъ.

На това правило подобно е и ѿд правило ли ѿ й Вселенскій Соборъ.

Правило ка. Клирикъ да се не дотѣкне до сосѣды те, свѣщени.

Правило ке. Клирицы не можатъ да да-
датъ причащеніе на народъ.

Правило кз. Клирикъ кога то быде вык-
натъ на госьба, отъ тамо да не зима ни-
что (б) въ свой домъ: понеже това е сра-
мота на церковный чинъ.

Правило ки. Въ церковь не се тѣратъ тра-
пезы, и госьбы тамо да се не правятъ.

За това заповѣдка и мѣ правило на-

(а) ризицы сирѣчь стихари мали. Ако да ка-
зѣва слово Божіе, или поученіе, псалтъ, или ка-
нонархъ, или и иподѣаконъ, или учитель, и всич-
ки те таквѣи мѣрскій лица требѣва да се обла-
чатъ въ стѣхары тогава: какво то правятъ въ
Россійско Царство. Монашескій чинъ да облача
мантіа. (б) Сирѣчь: мѣстіе или питіе или
дрѹго нѣчто.